

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem v právní věci

žalobkyně: **S. I., X, nar. X**
státní příslušnost X
t. č. bytem X
zastoupena **JUDr. Martinem Šmerdou**, advokátem
se sídlem Vránova 756/39, 621 00 Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem POBox 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2024, č. j. OAM-1568/ZA-ZA12-ZA01-2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. O odměně zástupce **bude rozhodnuto** samostatným unesením.
- V. O nákladech tlumočníka **bude rozhodnuto** samostatným ustanovením

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Podanou žalobou brojila žalobkyně proti výše označenému rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl tak, že její žádost o udělení mezinárodní ochrany je podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) zjevně nedůvodná.

II. Podání účastníků

2. V žalobě žalobkyně namítla, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné, v rozporu se zásadami správního řízení byl postup žalovaného jednostranný a neobjektivní a žalovaný porušil svou povinnost postupovat řádným procesním postupem v souladu s právním řádem ČR a se zásadami a principy činnosti správních orgánů. Informace, které žalovaný pro své rozhodnutí použil, nebyly aktuální a skutkový stav tak nebyl zjištěn přesně a úplně. Podle žalobkyně byl naplněn i azylový důvod dle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, neboť jí hrozí vážné ohrožení života a lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. K popisu nebezpečí odkázala na pohovor k žádosti o mezinárodní ochranu. Skutečnosti, které uvedla u pohovoru, prokazují pronásledování, kterému byla vystavena. V prvním doplnění žaloby zopakovala uvedené skutečnosti a v druhém k žalobě připojila oddací list ze dne 29. 2. 2024, kterým prokazuje uzavření manželství s tím, že její manžel má v ČR povolen trvalý pobyt.
3. Žalovaný setrval na svých závěrech a uvedl, že v průběhu správního řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žalobkyně jsou pouze ekonomické důvody, a zároveň neuvedla žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohla být ve své vlasti vystavena pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že jí hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Podle žalovaného bylo podání žádosti motivováno snahou oddálit, zmařit nebo znemožnit vyhoštění žalobkyně.

III. Posouzení věci

4. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 76 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
5. Žaloba není důvodná.
6. Součástí správního spisu jsou dvě vyjádření žalobkyně (poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu a protokol o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany), ve kterých uvedla, že je x, x státní příslušnice, x národnosti, bez politického přesvědčení a politické angažovanosti, v době podání žádosti rozvedená. Do EU přijela v roce 2022 z Ukrajiny přes Maďarsko do ČR. Má dlouhodobý pobyt na Ukrajině, žádost o povolení k pobytu v ČR jí byla zamítnuta. Je zdravá, s čistým trestním rejstříkem. Povolení k pobytu v ČR chce, aby zde mohla pracovat, neboť sestra z platu v Uzbekistánu nezvládne uživit jejich rodiče. O azyl požádala později, neboť ji krajané říkali, že bez politických důvodů neuspěje. Na Ukrajině pracovala v kuchyni, od roku 2002 pobývala 12 let v Rusku, pak 4 roky v Turecku. V Uzbekistánu by si práci nebyla schopná najít. Dále se vyjádřila k ekonomické situaci svých rodičů, její sestra pracuje jako zdravotní sestra. Problémy s uzbekými státními orgány nebo bezpečnostními složkami negovala, stejně tak neuvedla problémy kvůli rase, národnosti, náboženství, pohlaví, sociální příslušnosti nebo politickému přesvědčení. Na otázku zda se obává něčeho konkrétního v případě návratu do vlasti uvedla: „*Nejsem v ohrožení a nebezpečí mi tam nebrotí. Bojím se ale, že zůstanu bez zdrojů příjmu a nebudu moct živit rodinu.*“

7. Krajský soud předesílá, že žadatele o mezinárodní ochranu stíhá břemeno tvrzení, které unáší zejména v rámci svého pohovoru, k čemuž mu žalovaný musí vytvořit prostor vhodně kladenými otázkami během pohovoru. S relevantními skutečnostmi se následně žalovaný musí řádně vyrovnat, a to za použití informací o zemi původu, z nichž bude možné posoudit, zda by žadateli v případě návratu do země původu hrozilo pronásledování nebo vážná újma. Této povinnosti žalovaný dle krajského soudu dostál.
8. Žalovaný krom azylového příběhu žalobkyně vycházel z listinných důkazů: Uzbekistán – Informace MZV ČR, č. j. 135612/2022-LPTP ze dne 9. 1. 2023 (k možnostem vycestování občanů Uzbekistánu a návratu zpět do vlasti) a Uzbekistán – Informace OAMP ze dne 3. 3. 2023 – Bezpečnosti a politická situace v zemi.
9. Žalovaný rozhodoval v režimu § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, dle kterého se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.
10. Soud se proto zabýval obsahem skutečností, které sdělila žalobkyně žalovanému v azylovém řízení, a ve shodě s ním dospěl k závěru, že žalobkyně se domáhala mezinárodní ochrany pouze z ekonomických důvodů. Toto jednoznačně vyplývá z pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, kde uvedla, že v případě návratu do Uzbekistánu nebude v ohrožení, žádné nebezpečí jí tam nehrozí, pouze má obavy z toho, že by byla bez zdrojů příjmu. Zároveň při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu uvedla, že chce jenom mít povolení k pobytu, aby tu mohla pracovat.
11. Z pohledu soudu se jedná jasně o ekonomické důvody.
12. Pokud jde o naplnění podmínek § 12, resp. § 14a zákona o azylu, tak žalobkyně v řízení před žalovaným netvrdila žádné skutečnosti, které by mohly vést k závěru, že by jí měla být přiznána mezinárodní ochrana z důvodů uvedených v dotčených ustanoveních.
13. Podle § 12 zákona o azylu se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec, ad písm. a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod nebo ad písm. b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má.
14. Žalobkyně sama uvedla, že nikdy nebyla politicky aktivní, tj. popřela důvody pro udělení azylu dle § 12 písm. a) zákona o azylu, a zároveň uvedla, že nikdy neměla problémy kvůli své rase, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo politickému přesvědčení, tj. popřela důvody pro udělení azylu dle § 12 písm. b) zákona o azylu. V souvislosti s uvedeným negovala i problémy se státními orgány a bezpečnostními složkami Uzbekistánu.
15. Pokud jde o související žalobní námitku, tak žalobkyně sice tvrdí, že v podané žalobě uvedla dostatek skutečností, které prokazují její pronásledování v zemi původu, nicméně tato žalobní námitka je vyvrácena obsahem správního spisu, ze kterého jasně vyplývá, že naopak

sama žalobkyně žádné důvody pronásledování neuváděla. Žalobní námitka proto není důvodná.

16. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
17. Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu se za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) trest smrti nebo poprava, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
18. Pokud jde o přiznání doplňkové ochrany, ze shromážděných podkladů nevyplývá, že by měla žalobkyni hrozit situace, pro kterou by jí měla být přiznána doplňková ochrana. Žalobkyně má sice pravdu v tom, že žalovaný vycházel ze zpráv, které byly zpracovány na základě údajů za rok 2022, nicméně ani tak soud nedospěl k závěru, že by mělo dojít ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí pro nedostatečné zjištění skutkového stavu.
19. Žalobkyně se v podané žalobě domáhá toho, že by jí měla být přiznána mezinárodní ochrana dle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, tedy z důvodu hrozící vážné újmy spočívající ve vážném ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
20. K požadavkům, jímž musí dostát informace zjištěné žalovaným o zemi původu, se vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008–81. Dospěl zde k závěru, že „*informace o zemi původu použité ve věci mezinárodní ochrany musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné*“. Požadavky kladené citovaným rozhodnutím na informace o zemi původu byly splněny; námitky žalobkyně se vztahují pouze k otázce jejich aktuálnosti. V této souvislosti soud zdůrazňuje především časovou náročnost pořizování těchto zpráv a rovněž jejich případného následného překládání, které je v našich podmínkách nezbytné. Konkrétní subjekty, ať již se jedná o neziskové organizace, mezinárodní organizace či vrcholné správní orgány rozličných států své zprávy zpracovávají obvykle jednou ročně. Je patrné, že žalovaný rozhodoval v době krátce před aktualizací informací o Uzbekistánu, tj. vycházel z posledních informací, které měl k dispozici.
21. Podle aktuální informace Ministerstva zahraničních věcí (kterou soud provedl u jednání jako důkaz) je bezpečnostní situace v Uzbekistánu stabilní, soudu není známo z veřejně dostupných zdrojů, že by na území Uzbekistánu probíhal vnitřní ozbrojený konflikt, ani mu není známo, že by byl Uzbekistán zapojen do mezinárodního ozbrojeného konfliktu.
22. Soud u jednání jako důkaz provedl oddací list žalobkyně, prokázané uzavření sňatku není skutečnost, která má vliv na nyní projednávanou věc.

V. Závěr a náklady řízení

23. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení *ex lege* (§ 60 odst. 2 s. ř. s.). O odměně ustanoveného zástupce a nákladech tlumočníka rozhodne soud samostatně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 18. listopadu 2024

Petr Sedlák v. r.
samosoudce